

1909-10-31

þý š Å À Á ¹ ± ° ï Â ; í » ± ¾ - ± Á . 1 8 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9303>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

μεταφέρων ἐπὶ ταύτης δὲ πυξίων καὶ ἐνθουσιωδῶν γραμμῶν τὴν φλέγα τοῦ ἔθνους ὡμῶν αἰσθήματος καὶ ἀπροκαλύπττως συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς ἔθνους ὡμῶν ἀποκαταστάσεως. Ἡ χειρὶ Λύτου θ' ἀπειθῇ τότε ἀπελευθερώς καλλιτεχνικά τέρψα τῆς τοῦ Μεγαρίδην ἀγγέλου καὶ Ριφανήδη, δέτι, ἀν ἐκείνου παρέστηταιν εἰς Ήσαΐαστας εἰκόνας τοῦ καλοῦ τριῶν ὑψηλῶν ἐδάνω, οὐκέτι ζχράξῃ Οἴδεας τοῦ ὑπερτέρου κατὰ τὴν ἀξίαν ἀλιθεύσεις καὶ ἀγαθοῦ τὴν εἰκόνα, ἀν συγκεντρώση εἰς ὠραίας γραμμᾶς τὰς ἀκινάς τῶν θνητῶν ὡμῶν ἰδεωδῶν καὶ ποθῶν. Ἰδού, Ἐξοχώτατε, στάδιον τιμῆς ἡτοι θ' ἀκτινοβολῆσαι αἰγλην ἀσυγκρίτως λαμπροτέραν ἐκείνης ἣν ἐκπέμπουσιν οἱ ἀδάματες πάντων τῆς θφηλίου τῶν παραχθύμων, διὰ τῶν δποίων δὲν ἐκφράζεται πάντοτε τῇ ἐπὶ τῇ ἐπιτελέσει εὐγενῶν πράξεων εὐχρέστεις τῶν Ἡγεμόνων καὶ τῶν Κρατῶν. Ἀποδυθῆτε εἰς τοῦτο μετὰ γενναιοφροζύνης πρός ἀπελευθερωτινὸν ἐνδέ τῶν μεγάλων τημημάτων τῆς χώρας ἐκείνης, ἣν εὐλόγων καὶ δικαίως θεωρεῖ δ πεπολιτικούμενος κόσμος οὐμπατεῖς καὶ διακηρύζεται ὡς τηνεματικὴν ἀμτοῦ πατρόδα.

ΑΠΕΛΠΙΔΕΣ ΚΡΑΥΤΑΙ ΝΑΥΑΓΩΝ

'Αφ' διού διὰ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν φιλελευθέρων θεσμῶν τοῦ Κυπριακοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν πολιτεύματος, ἀρθροῦντος βίου εἰκοσὶ περίπου αἰώνων, ἐπῆλθεν κατάλυσις τῆς ἐπὶ δεκαετίαν ἐπικρατούσης παρ' ἡμῖν ἀναρχίας, διάνταρχιεπισκοπικός τύπος δὲν ἔπαινος συνεχῶς καὶ στερεότιπως, μετὰ τῶν αὐτῶν σχεδὸν λέξεων καὶ φράσεων, ἀναγράφων ταραχᾶς, διειέξεις, σκάνδαλα καὶ διαπληκτισμοὺς συγκλονίζοντας δῆθεν καὶ ἔχεγειροντας τὴν Κύπρον σύμπασαν. Οὕτως δὲ ἀγνοῶν τὰ ἡμέτερα πράγματα καὶ ἀπειρος τῶν πολιτικῶν μεθόδων τῶν κρατούντων τὰς ἡνίας τῆς εὐσεβόφρογος καὶ ἐνωτικῆς (αἱ προσωνυμίαι αὗται υπὸ αὐτορρόπον βιβαίων κάθεμεσιν) φατρίας εὐδόγως θὰ ἔχειλάρμανε τὴν μυροβόλον τῶν ἑρώτων τῆς Ἀφροδίτης πατρίδα ὡς πεδίον φονικὸν ἐνθα τοῦ Ἀρεως ω̄ι πολεμιστήριοι παιᾶνες δινεκῶς ἀντιχωντοῖ καὶ τοῦ Διδὸς οἱ κεραυνοὶ ἀπαισίως σημειοῦσιν ἀνὰ τὸν αἴθέρα τὰς τεθλασμένας γραμμάς των τούς Ἐλληνας κατοίκους τῆς Νήσου δικαίως θὰ ἔθιώρει ὡς ἁκαταλιπόντας τὰς πολλαπλᾶς εἰρηνικᾶς ἀσχολίας τοῦ βίου καὶ ἀντιμαχούμενους κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Μεσαίωνος περὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀντιθέσεων διὰ τὸ περιτέρᾳ μοιρᾳ πάντων τῶν ἀλλων τάσσουσι. Μήπως τοιαύτη δὲν εἶναι ἡ ἐντύπωσις ἡ σχηματιζούμενη εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ἀναγνώστου τῆς γνωστῆς «Πατρίδος» καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοφόρων πρόδη

ταύτην ἐντύπων; Νέφη πυκνά καὶ ἀπτωσι τὸν Κυπριακὸν οὐρανὸν ἐπὶ τοῦ ὅποιου οὐδέποτε θ' ἀνα-
θαγῇ κατ' αὔτοὺς ὁ Φαίθων διευθύ-
νων τὸ ἄρμα τῆς εἰρήνης, ἐφ' ὅσον
δὴν ἀρχιεπίσκοπος διευθύνει τὰ
ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν πράγματα.
· 'Αλλ' ἀν οὕτω θὰ ἔφρονει ὁ Ἑκ-
τὸς τῆς Κύπρου ἀγνοῶν ἴσως τὰ
ἔλαττα καὶ τὰς προθέσεις τῶν
γραφόντων τὰς περὶ ταραχῶν ψευ-
δολογίας ταύτας, διὰ τίνων ἡμεῖς
οἱ ἐν Κύπρῳ λέξεων καὶ φράσεων
θὰ χαρακτηρίσωμεν τοιαύτην ἐπο-
νείδιστον τῆς ἀληθείας διαστρο-
φήν, κατασυκοφαντοῦσσον λαδὸν ὁ
λόκληρον δικαίως ἔγκυαχώμενον
διὰ τὴν ζωρὸν συνειδῆσιν τῶν ι-
εών δικαιωμάτων δι' ὧν ἐπροίκι-

σεν αὐτὸν ἐνδοξὸν ἐκκλησιαστικὸν παρελθόν καὶ τὴν ἐπιβεβλημένην ὑπὸ ἀληθίας εὐνοεῖς καὶ φιλοπατρίας σύνημα ἔχόσκουσιν τούτων·
Οἳαν ἡγεῖσι οἱ ζῶντες τάχα γε-
ταζὲν τῶν συγκρούοντων ταῖς ἀλλη-
λίσπεραγγιῶν ἀντιληφθεῖσαν διὰ
τῶν ιδίων ημᾶν πισθίστεν τὸν
ἀπόδικον θῆριν τῆς τετραγυμέ-
νης διήνεν κοινωνικῆς ἀτμοσφέ-
ρας, διὰ τίνων γραψῦσιν οὐ παρά-
στησθεῖεν τὸν εἰνόντα τῶν ζεζῆσιν
παθῶν ὑπὸ τῷ κράτος τῶν ὁποίων
γράφονται καὶ διειργοῦνται δοσαί-
πο μηνῶν πληροῦσι τὰς στίλας
δεινῶς ἐκτροχιασθείσης μερίδος
τοῦ τύπου; Αλλὰ δις σύρωνται δοῦ-
λοι, οἱ θέλοντες, δημιουρεῖν τοῦ ἄρ-
ματος τῆς ἐκπεσούσης φατρίας μα-
ταίως ἀγωνιζομένης νὰ διανύσῃ
τὴν Ιδιγγιώδην ἀπόστασιν τῆς χω-
ρίζει ταύτην ἀπὸ δικιωμάτων ἀπί-
να αἰωνίως ἀφηρέθησαν πλέον ἀπὸ
δικιάνων καὶ ἐπιβούλων χειρῶν.
Ἄναφαίρετον δικαίωμα ἔχουσιν
δοσοὶ ἐκ τῶν Κυπρίων θέλουσιν
αὐταπατώμενοι οἰκτρῶς νάποδέ-
χωνται ὡς κραυγὴς τῆς ταλαιπω-
ρουμένης Πατρίδος καὶ φωνὴς τῆς
πασχούσης Ἐκκλησίας, τὰς ἀπέλ-
πιδας κραυγὰς κοινῇ φωνὴς τῶν ναυ-
αγῶν ἐπικοπουμένων σατανικῶς τὴν

βούθειαν τῶν ἀπλουστέρων ὡς σώ-
τειραν ἄγκυραν ἀπὸ δεινοῦ νανα-
γίου.

Ο πόλυπαθής ὅμως καὶ διὰ τοῦ-
το πολύπειρος τῆς Κύπρου λαδὸς
κατανοεῖ καλῶς τὴν σημασίαν τοῦ
ἄγνωνος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπα-
νορθώσεως τὸν δποῖον νικηφόρως
δι' ἀκάμπιον θελήσεως διεξήγαγε
καὶ δστις ἐπεστέψθη διὰ τῆς ἐκλο-
γῆς τῆς δης Ἀπριλίου καὶ ἀπο-
στρέψθει ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ βλέμμα ἀπὸ
τῶν πλάνων ἐκείνων οἵτινες ἐμπ-
χανεύθησαν διὰ μεσαιωνικῶν γον-
τειῶν καὶ ἔξορκισμῶν νὰ παραπεί-
σωσιν αὐ·δὸν δπως συμμετάσχῃ τοῦ
σφαγαμασμοῦ προαιωνίων ἔθῶν καὶ
θεσμίων. Τὰ ἔθνικά καὶ ἐκκλησια-
στικὰ ἥθη καὶ ἔθιμα ἀποτελοῦσι
σπουδαιότατον μέρος τῆς ἐννοί-
ας τῆς Πατρίδος καὶ προφυλάττου-
σι τὸν ἔθνικὸν καὶ θρησκευτικὸν
βίον ἀπὸ πάσης ξενικῆς νοθείας ἥ-
τις θὰ ἐπέφερεν ἐπιδοθεστάτην τοῦ
χαρακτῆρος παραχάραξιν καὶ δια-
στρέβλωσιν. Είναι δοῦτα ταῦτα ἄξιος
τιμῆς ὁ Κύπριος διότι κατέδει-
ξεν εἰς πάντας μέχρι τίνος βαθμοῦ
λατρείας ἄξιοι στοιχεῖον πολύτι-
μον τοῦ δημοσίου αὐτοῦ βίου μεθ'
δλας τὰς ἐναντίον ἐκείνου ἐπιβού-
λοντας καὶ οφορδάς προσβολάς.

Διὰ τῆς μεγαθύμου δὲ πρεμίας
πάντοι ὁ Κυπριακὸς λαός κατα-
δεικνύει πρὸς τοὺς ἀντιφερομένους
ὅτι οὐδαμῶς κλονίζεται κατά τὸ
σθένος διὰ τῶν κενῶν ὑφ' ᾧν ἀπει-
λεῖται ἀγειλῶν καὶ μετὰ περιφρο-
νήσεως ἀκούει τοὺς ζητοῦντας δι'
ὑπεροδούλων δημοσιευμάτων δι-
πλῶς διασαλεύσωσι τὴν ἐμπιστού-
νην, ἥν ἀμερίστιως τρέφει πρὸς τοὺς
πολιτικοὺς ἡγέτας καὶ τὸν Ἱε-
κλανσιαστικὸν Ἀρχηγὸν οἵτινες με-
τὰ στοργῆς διψιδόγους ἀγωνίζον-
ται τῶν γενικῶν τῆς Κύπρου
συμφερόντων.

Προσφέρει γενναίως καὶ έθελου-
σίως πρός τὸν περιοδεύοντα Μ.

Αρχιεπίσκοπον διότι ἔχει τὴν ἀ-
πόλυτον πεποίθησιν ὅτι οὗτω
πράττων καταβάλλεται διφειδόμενον
ἐκκλησιαστικὸν ἔρανον μέλλοντα
νὰ χρησιμεύσῃ οὐχὶ πρὸς προσω-
πικὸς ἀνάγκας. Η θησαυρισμὸν ἀλ-
λὰ—καὶ διακρητήτω μεν τοῦτο πρὸς
τιμὴν Ἐκείνου—χάριν τῆς ἀξιο-
πρεποῦς παραστάσεως τῆς Ἐκ-
κλησίας καὶ τῆς Παιδείας, ὃν ή
εὐκοσμος· καὶ εὐπρεπῆς λειτουργία
ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότατον μέλημα
τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Θρησκευτικοῦ
ἡμῶν Ἀρχηγοῦ. Ἄς σωρεύωσιν ὑ-
βρεις οἱ ὑδρισταὶ καὶ ἄς συκοφαν-
τῶσιν οἱ συκοφάνται τὸν σθεναρὸν
καὶ ἀνιδιοτελῆ πρόμαχον τῶν Ἐθνι-

ών καὶ ἐκκλησ. ήμῶν δικαίων αἱ
ὑδρεῖς αὐτῶν οὐδαποῦς θίγονται ή
μαραμειούσαι τὸ γόντρον αἴτοῦ
καὶ χοντρικέωσιν ὡς πικρὸν ἀνά-
τοσις τῆς καταπτώσεως μικρῶς
τῷ Κυπριακῆς μερίδιος ήτις διέ-
ρχεται δεινὸν κατὰ τῆς Πατρίδες
ή τῆς Ἐκκλησίας ἔγκλημα καὶ
ῥόδος ιαρδὸν ἀκολουθήσασά άθρω-
ντος ἵκανοντς πρὸς ὑδρεῖς μάνων
τιναύσους τοι ταπεινός συκοφάντι-
ζοντος οὐδὲ καὶ πρόδες προσαγωγὴν
τὸν ίππικῶν καὶ ὑδικῶν τῆς Νήσου
μηφερόντων.
Ἐν κοινῇσι εντονόστει δές δποτε-
ῶσιν ἀπαισίαν καὶ ὑδριστικὴν συν-
τίλιαν πάντα τάντιαρχιεπισκοπινὰ
ργαναὶ ἵπδ τοὺς ἕχοντας τῆς δόσιος
τοῖς χορεύσωι Κορυθάντειον χορδὸν
χρυγιάζοντα τὰ κιθ' ὅδα τὰ σπειρα-
τὰ κέντρα τῆς τήσου κακοποιὰ
τοιχεῖα, διδὸν νὰ δεικνύσωσιν οὕτω
τι δὲν ὑπάρχει ἀτυχῶς κοινωνία
ἢ ἣ ης νὰ ἐλλίπωσι τελείως δντα
ποστρεφόμενα τὴν εἰρήνην καὶ δ-
απῶντα τὴν ἀναρχίαν, καταπα-
υντα ἀνιέρως τὴν ἀλήθειαν καὶ
φρεσεβεύοντα ὡς θρησκευτικὴν αὐ-
τοῖς χρηματοποιούντας τὸ φεύγος.

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΣ ΕΚΛΟΓΗ

λέις ἐν τῷ παρελθόντι φύλαφ ἀ-
εγράφῃ τῇ προσεχεῖ Δευτέρῳ θά-
ντί γάρ την ἑκατοντάριαν ἀντιπροσώ-
πων τῶν χωριτικῶν ἐπιτροπειῶν
ποιῶν τούτοις συνερχόμενοι ἐν Λευ-
κωσίᾳ ἐκδέξασι τῇ 13)26 τὸ μέλη
ἥς Ἐπαρχιακῆς λεγομένης Ἐπι-
τροπείας. Ἐπιβεβλημένον θεωροῦμεν
αἱ πάλιν διτοις τονίσωμεν τὴν ση-
μασίαν τῶν ἐν λόγῳ ἑκλογῶν διότι
εγάλα εἰνε τὰ ἀνατιθέμενα διὰ τού-
των καθήκοντα ἐκ τῆς πεφωτισμένης
αἱ εὐεινόρητου ἔξασκησεως τῶν
ποιῶν ἐκχρήται τὰ μέγιστα ἡ κανο-
κή τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργία.
οἷς κατὰ τὴν προσεχῆ περίοδον καθ'
ν πρόκειται νὰ γίνη ἀνχύμωσις
ῶν ἐκπαιδ. ἡμῶν πραγμάτων διὰ
ἥς πιθανῆς μετατροπῆς τῆς ισχυ-
ρότητος παιδευτικῆς νομοθεσίας. Ἀ-
γγκη τὰ πρόσωπα ἄτινα θίποτε
έσωσι τὰς Ἐπαρχιακὰς Ἐπιτρο-
πὰς καὶ τὸ Ἐκπαιδευτ. Συμβούλιον
αἱ εἶνε οἱ ἀριστοί τῶν Κυπρίων
νάμενοι εὐεργετικήν διὰ τῶν ἐπο-
νῶν φώτων καὶ τῶν ἀγνῶν προθέ-
των εὐεργετικήν νὰ ἔξασκησωσιν ἐπί-
στασιν ἐπὶ τῆς παρ̄ ἡμίν παιδείας.
Πληροφορούμεθα δτι ἡ ὀλεθρία

χτερίχ έξηπνέστειλε καὶ, πάλιν ὡς
υνήθως τοὺς γνωστοὺς ἀνθρώπους
καὶ τὰ χωριά τῆς Ἐπαρχίας διπος
αρπελανῶντες τὰς Ἐπιτροπείς ὑ
αρπάσσωσι τὴν φῆρον ὑπὲρ εύνου
ένων προσώπων, ματαιώσωσιν ἐ-
γράς, διατρέψωσι τάποτε λέσματα
καὶ διαπρᾶξωσι ἐν γένει δοκὸν ἀπὸ
ῶν εἰς βήρος τοῦ λαοῦ ηγετεῖρα
απράττει.

Αλλ οὐκείθεντις δι τούτοις θάποπεμ-
πωσιν διό τῶν γραπτικῶν κοίνωντο-
ν αἰτίες ήταν φροντίσωσις δπως δι-
αχθώσιν αἱ ἐκλογαὶ μετὰ πάσης
άξεως γραπτού σύδαιμον νὰ γένη ε-
ργος περάλειψις πατεριώτικον καθη-

τοιςύτων, ἐπιτελῶν δὲ τιμών, εὐέρχως, εὔσυνειδήτως κατάπτερης; τὰ πολλαῖπλα καθηκόντα. Δὲν χαρτίζεται μεν ἔτι οἱ φιλοτάτιδες χωρικοὶ θὲται παράσχωσιν, εἰς ἡμᾶς μίκην εἰστέται εὐκαιρίεν διπώς λάθιψεν τὴν εὐχορίστησιν νῦν ἐπικιέσωμεν τὴν εξουδέτερειαν μεν τῆς ἀντιληφτικόνται τούς, ἀπάτεωντες. Εἰς αὐτοῖς τες τούτους ἀπὸ τῶν ἄγαθῶν συμβούσιων καὶ τὴν τέλην μεν τῆς παρατεταμένης την

τασσουσι· τούτους περιέχοντες τὴν πολύτιμον φῆμον εἰς τὰς εἰλικρίνας καὶ οὐχὶ ὑποκριτικῶς; τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ἑκκλησίαν πονοδυτας καὶ σέβοντας.

II. Ταῦτη δὲ επιστήμη ἐγενήσεται μέχρι σήμερον πρὸς θεραπείαν τῶν μολυσματικῶν νόσων δύο μεθόδους, αἵτινες θεωροῦνται ὡς κλασικοὶ τύποι τῆς νέας θεραπείας. Συνίστανται δὲ αὗται εἰς τὸν ἔνοπλασιαν, καὶ εἰς

ΘΑΥΜΑΣΑΤΕ ΕΦΟΡΕΙΑΝ

Από τῶν στηλῶν τῆς γιαστῆς «Πατρίδος» δὲν άνεμένομεν βεβαίως εὐλεκτινή διμολογίαν τῶν κατὰ τῶν Κοινωνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων μηχανεύθεντων ἀκριβῆς ὡς οὐδεμίαν παρέχομεν πίστων εἰς ὅσσα φληγαῖει χάριν δικαιολογίαν τῶν γελοιών πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν κοινωνικῶν σχολῶν διαβημάτων. «Ημεις πολὺν ἀπέχουμεν τοῦ νὰ δημοσιογραφῶμεν δι」 υἱὸς οκτοπούς καὶ καυδὸν τρόπον ἐκεῖνοι μταχειρίζονται τὴν γραφίδα, ἀλλὰ σεβόμενοι τὰς ἡθικὰς τῆς δημοσιογραφίας τότε μόνον ἀσχολούμενα περὶ τινος ζητήματος δταν ἀπόλυτον ἔχωμεν· βεβαιότητα περὶ τῆς ὀληθείας τῶν γραφομένων ἥμων δι」 ὡς ζητούμενης δείποτε τὴν κοινωνικὴν εὐημερίαν καὶ πρόδοσον· χρι τὴν ἔξυπηρέτησιν κοινωνικῶν συμφερόγυτων. «Ἀναγνωρίζουσιν δι» προσέβθησαν εἰς ἐνεργείας «γενομένας ἀρμόδιως πρὸς ἀποσύβησιν παρατλανήσεως τῆς «Ἐλληνικῆς Κινεργησεως» καὶ πρὸς τοῦτο κατάλληλον ἔνεῳρησαν ἵνα κοινὸν διάσκαλον καὶ ἱεροψάλτην δτως διαφωτίσωσιν οὐλὶ ἐπὶ τέλους τῶν ἄρμόδιων «Υποτργὸν αὐτοπροσώπως ἐν»² Αθήναις παρόντες, ἀλλ᾽ ἀπεγετε τελείως πρὸς τοῦτο πρόσδοσαν καὶ ἀναρμόδια, τοὺς «Αγ. Συνοδικὸς ἀγιονότιν τοῦ Πατριαρχ. Κον)πλέωσις οὐτω δὲ κομματικὰ; διτεροβουλίας ἀπὸ Λευκωσίας διωχέτευσαν εἰς ἀκλῆν» ἐν «Αθήναις ίδιωτας, διὰ τούτων μετά ταῦτα εἰς Κων)πολὺν δτως κατὰ τὸ μαχρὸν τοῦτο ταξέ διοις καθαρόδωσι καὶ διερχόμεναι διὰ τῶν χειλέων ιερῶν

προσώπων, ἐπανακάμψωσιν τέ; Ἀθῆνας οὐδὲ ὡς ἡσαν στειραιάκα πυροσκευάσματα ἀλλὰ λόγοι ἀπορρέοντες ἀπὸ φιλομούσου! μεριμνής καὶ στεργῆς οἵς ἔχουσιν ὅπως λάβῃ σιθιρῶς ὥπ' ὅψιν τὸ Ἑλληνικὸν Ὑπουργεῖον, ἀντιπροσωπεύμενον κατ' αὐτοὺς ἐνταῦθα ὑπὸ Προξένου ἀμάξι υἱοῦ, δεχρημένου δῆθεν ἔχαναγκασμόν καὶ διὰ πιντός μέσδου πιέσεις· καὶ ἔχουσι τὸ θρίσσος ν' ἀποκαλῶσιν οἱ ἄνθρωποι τοὺς ἄλλους ὑβριστὰς καὶ συκοφάντες.

Θαυμίσατε ἐφορέιαν πρωτότυπον ἐξ αποστέλλουσαν διδάσκαλον ὅπως δὲ αὐτοῦ ἐπιτύχη τὴν αποθέσιαν καὶ ἀντγνώρισιν τῶν διευθυνομένων σχολῶν καὶ κερδώριστήσαις διδάσκαλον καταλιπόντα τὴν διεύθυνσαν τῆς σχολικῆς ἐργασίας ὅπως διατρέχει τούς; Υπουργικοὺς διαδρόμους ἵνα ἐπιτύχῃ τὴν ἀναγνώρισιν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων;

Ν' ἀταναστομεν ἀρι γε καὶ πάλιν
εἰς τὰ περι ἀναγνωρίσεως ψευδολογή-
ματα τῆς περιβλήτου Πατρόδις ; θὰ
παρεκαλούμεν τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώ-
στας δηπως μὴ ζητήσωσιν ἵνα ντομάλλω-
μεν διαρκῶς τὴν γραφεῖδα ἡμῶν εἰς τοι-
αύτην τανείνωσιν ὅπως σιζητῇ τάνυπο-
στατα καὶ ἐλέγχει τιμόστατα.

φας καὶ τῆς Πανωλούς. Ἐν συνδρό-
νῳ ἐπιτευχθῇ δυνατὸς ἔνοφθαλμισμός
ἐναντίον νόσου τινὸς, η πρώτη συν-
θήκη ἀπαιτεῖ ὥστε τὸ μικρόβιον τῆς
ιδόγου ταύτης νὰ ἔχῃ ὑποστῆ ἐν τῇ φύ-
σει διὰ τῆς παραπατίας ἐπὶ διαφόρων
εἰδῶν προσαρμογὰς διαφόρων, «ώς ή

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ

Πρόσ ολίγαν μόλις ψήνων ἐξέδεθη ὅτο
ὅτι πρεπεῖς Γολλούς ιστροῦ x Etienne
Burnet μολυγρεζάς ἐπιστριμνικής «La
lutte contre les microbes» το
μέγιστον ἐνδιάφερον εἶδος πραγματεία.
Τούτης ἡ γονεύτης ὑπὸ δῆμοις θιλομένην δημο-
σιεύσει τετύπηνεις συνεχῆ φύλλων καὶ ἡ
μετέτρεψεν τὸν τοῦ Ιστροῦ x N. Δέζερ.

Ἡ θεραπεία τῆς φυματιώσεως εἶγαι
τὸ μᾶλλον κατεπείρην πρόβλημα, ἐξ
ὅσων ἐτέθησαν εἰ; τὴν πειραματι-
κὴν Ἰατρικήν. Κατὰ τὸ ἐν Πινιστίους
συγκροτηθὲν συνέδριον ἐν ἔτει 1905,
ὁ Καθηγητής Berlinig προσῆλθεν δι-
ποτε ἀνακοινώητη δραστικὴν μέθοδον
θεραπείας τῆς φυματιώσεως. Οἱ λόγοι

